

Postanowienie z dnia 11 stycznia 2000 r.

I PKN 562/99

Polskim sądom pracy przysługuje jurysdykcja krajowa w sprawie z powództwa obywatela polskiego przeciwko ambasadzie państwa obcego o uznanie bezskuteczności wypowiedzenia umowy o pracę (przywrócenie do pracy).

Przewodniczący: Prezes SN Jan Wasilewski, Sędziowie SN: Józef Iwulski (sprawozdawca), Jerzy Kwaśniewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 stycznia 2000 r. sprawy z powództwa Macieja K. przeciwko Ambasadzie [...] C. w W. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od postanowienia Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 27 marca 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie oraz postanowienie Sądu Rejonowego-Sądu Pracy dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia 8 grudnia 1997 r. [...].

U z a s a d n i e

Powód Maciej K. wniósł przeciwko Ambasadzie [...] C. w W. pozew o uznanie bezskuteczności wypowiedzenia umowy pracę wręczonego mu w dniu 22 października 1997 r.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 1997 r. [...] Sąd Rejonowy-Sąd Pracy dla Warszawy-Pragi w Warszawie odrzucił pozew. Sąd Rejonowy uznał, że w sprawie występuje brak jurysdykcji krajowej, co nie pozwala na rozpoznanie sprawy przeciwko placówce dyplomatycznej obcego państwa przez sąd polski.

Powód złożył na to postanowienie zażalenie, w którym podniósł, że podejmując pracę w Ambasadzie [...] C. zawarł umowę o pracę z tym zakładem pracy, jakim jest w świetle przepisów art. 6 § 2 KP przedstawicielstwo obcego państwa w Polsce. Stroną nawiązanego stosunku prawnego jest więc Ambasada [...] C., która może być

pozywaną w postępowaniu przed sądem polskim. Zarzucił, że brak jurysdykcji krajowej, na który powołuje się Sąd Rejonowy dotyczy cudzoziemców, a więc określonych w art. 1111 § 1 pkt 1 KPC, uwierzytelnionych w RP szefów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych. W żadnym z przepisów dotyczących zwolnienia spod jurysdykcji krajowej nie używa się określenia placówka dyplomatyczna obcego państwa.

Postanowieniem z dnia 27 marca 1998 r. [...] Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie oddalił zażalenie. Sąd drugiej instancji uznał, że art. 6 § 2 KP i postanowienia umowy o pracę nie uchylają immunitetu jurysdykcyjnego z art. 1111 § 1 pkt 1 KPC.

Od tego postanowienia powód złożył kasację. Zarzucił naruszenie art. 1111 § 1 pkt 1 KPC przez jego niewłaściwe zastosowanie. Wywiódł, że pozwanym nie jest ambasador, ani inny przedstawiciel placówki dyplomatycznej obcego państwa, tylko wskazane w art. 6 § 2 KP przedstawicielstwo obcego państwa, które będąc pracodawcą ma zdolność sądową i procesową (art. 460 KPC), może być więc pozywane w sprawach z zakresu prawa pracy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna, gdyż art. 1111 § 1 pkt 1 KPC został błędnie zastosowany. Przepis ten dotyczy bowiem immunitetu przedstawiciela dyplomatycznego, a nie immunitetu państwa obcego. Pozwanym w sprawie była Ambasada [...] C. jako pracodawca powoda w rozumieniu art. 3 i 6 § 2 KP. Kodeks postępowania cywilnego w ogóle nie reguluje immunitetu jurysdykcyjnego państwa obcego, który można wywieść z zasady równości państw. Dotyczyć on może jednak tylko działań państwa obcego w wykonaniu aktów władzy publicznej. Nie można odnieść immunitetu państwa obcego do działań jego organów w zakresie obrotu cywilnoprawnego (handlowego) na terenie innego państwa. Ambasada [...] C. występuje w sprawie jako pracodawca czyli podmiot uczestniczący w obrocie cywilnoprawnym. Nie realizuje w tym zakresie aktów władzy publicznej państwa obcego, nie dotyczy jej więc immunitet jurysdykcyjny przysługujący takiemu państwu. Brak jest też podstaw do przyjęcia, że na Ambasadę [...] C. rozciąga się immunitet dyplomatyczny Ambasadora jako przedstawiciela dyplomatycznego. Jak wyżej wskazano, pozwanym w sprawie jest pracodawca (Ambasada), a przedstawiciel dyplomatyczny może być uznany wyłącz-

nie za osobę zarządzającą jednostką organizacyjną pracodawcy (art. 3¹ § 1 KP). Z tych względów Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę nie podziela wykładni zawartej w postanowieniu z dnia 18 marca 1998 r., I PKN 26/98 (OSNAPiUS 1999 r. nr 5, poz. 172) i zgadza się z jej krytyczną oceną wyrażoną w literaturze (PiP 1999 r. nr 10, s. 108 - glosa J. Skrzydły oraz Palestra 1999 r. nr 9-10, s. 202 - glosa J. Ciszewskiego).

Z tych przyczyn na podstawie art. 393¹⁵ KPC należało uchylić zaskarżone postanowienie i postanowienie Sądu pierwszej instancji.

=====